

7556

ప్రపంచమతగ్రంథమాల:-అనుబంధదశము ౧.

టమ్

ఉ ప ని వ త్తు లు

(ఈశావాస్య, కేన, ఐతరేయ, కఠ.)

తెనుగు గీతములు, ద్విపదలు, శ్లోకములు.

కర్త

“ ఆత్మా నం ద యో గి ”

రాజమహేంద్రవరము

ప్రపంచమతగ్రంథమాలా శార్యస్థానమువారిచే

ప్రకటింపబడినది.

కాపీరైటు]

1926

[వెల రు. ౧-6-0

రాజమండ్రి:

శ్రీరాజ్ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రితమైనది.

1926

ఉ ద్దేశ ము

నీతిమత ప్రచారమునకై మేముపూనియున్న పనికి సహాయము చేయ నెంచి, మా గ్రంథమాలయం దీగ్రంథమును బ్రకటింప ననుజ్ఞయిచ్చిన గ్రంథకర్తగారికి మేమెంతయుఁ గృతజ్ఞులము.

సులభమగురీతిని ఉపనిషద్భోధామృతమును బాలురును, స్త్రీలునుగూడ ననుభవించుటకై తేటగీతములు, ద్విపదలు, గేయములుగ నీగ్రంథము రచింపఁబడినది.

ఈగ్రంథముమూలమున దేశములలో జ్ఞానము వ్యాపించెనేని అదియే మాకు పదివేలు.

రాజమహేంద్రవరము,

1—10—26.

ఈశావాస్యోపనిషత్తు

ఆత్మహంతతా నజ్ఞాను - లాసురంబు
 లను తమోవృతలోకంబు - లందు, మృత్యు
 కాలమునఁ గోరికొను జన్మ - కారణముగ
 దేహములఁ దాల్చుచుందురు - తైత్తిరీక. 3

అచలమై యద్వితీయమై - సట్టి యాత్మ
 మనసుకంటె జవీయమై - మనుట, నింది
 యముల కందక దాటు; న - య్యాత్మనుండు
 ప్రాణ మింద్రియంబుల వేటు - పఱచుచుండు. ౪

అచలమయ్యును జలమౌచు - నలరుచుండు
 దూరమైయుండి దగ్గఱఁ - దోచుచుండు
 నన్నిటికి లోన వెలయున - దయ్య నాత్మ
 నరలుచుండు వానికి బాహ్య - వర్తియగుచు. ౫

అన్నిభూతంబులను దన - యందు చూచి,
 అన్నిభూతంబులందుఁ ద - స్మరసికొనుచు

జ్ఞాని యగునట్టివాఁ డాత్మ - సర్వగతుఁడ
టంచుఁ దెలిసి యెవ్వనిని నిం - దింపఁబోఁడు. ౬

జ్ఞానియగువాని కెప్పుడు - సర్వభూత
ములును దనయందె కాన్పించి - ముదముఁగూర్చు
నిట్టి యేకత్వమునె యెల్ల - యెడలఁ గాంచు
జ్ఞానికిని మోహమేమి? శో - కంబునేమి? ౭

ఆత్మ తేజస్వి, యశరీర - మవ్రాణంబు
శుద్ధమును బాపరహితమా - చొప్పుఁదాల్చి
యంతటను వ్యాపనముఁబొంది - యలరుచుండు;
కవియును, మనీషియును, బరి - భువు, స్వయంభువు
వైన యీశుండు సర్వజ్ఞుఁడగుటఁజేసి, ఆత్మయందు
శాశ్వతబ్రహ్మకల్పముల్ - జరగుకొఱకు
సర్వముల వేటువట్టించె యే - భారముగను. ౮
జ్ఞానమున్నవీడి కర్మంబు - నలువ్రాచార
లంధకారంబునంబడి - యందోయుండు,
అగ్రదుష్టరొత్తంబి - డెట్టి పశుకొడుకొకటయ

రంతకంటఁ జీకటిఁ బ్రే - శింతు రెవును
దేవతల నుపాసి-చెడి - ధీ రహితులు. F

జ్ఞాన కర్మల భేదంబు - సరిగ మాకు
నెఱుక చేసిన యాచార్య - లిట్టివిద్య
యొక్క ఫలము, అవిద్య వే - తొకటి యిచ్చు
ఫలమనఁగ విందు మా ధీర - వరులనుడుల. ౧౦.

హేవతాజ్ఞాన మనుచానిఁ - దెలిసికొనుచు
కర్మవిజ్ఞానమునుగూడఁ - గలుగువాఁడు
కర్మచేతను మృత్యువుఁ - గడచిపోయి
యమృతరూపంబు విద్యచే - నందుచుండు. ౧౧.

ప్రకృతి మా యాస్వరూపమై - వరలుకతనఁ
జీకటిఁ జొత్తు రద్దాని - నేవఁ జేసి,
మాయవలనను బుట్టు బ్రహ్మంబుఁ గొలిచి
యంతకంటఁ జీకటిఁ బ్రే - శింతు రెవును. ౧౨

సంభవముఁదాల్చు బహ్మ యొ - సంగు నొక్క
 ఫలము, సంభవరహిత మ - వ్యాకృతంబు
 నిచ్చు వేతెఫలంబని - యెఱుఁగఁబడియె
 శీరు లాచార్యు లెప్పుడు - దెలియఁజేయ. ౧౩
 కార్యరూపుఁడౌ బ్రహ్మను - గలయఁగొలిచి
 మఱియు నవ్యాకృతంబును - మదిని నిలిపి
 యొకట మృత్యువును దరించి - యొకట మర్త్యుఁ
 డమృతరూపంబు నెప్పుడు - నందఁగలఁడు. ౧౪
 పూషుఁడా! స్వర్గచూర్గంబు - మొగము కప్పఁ
 బడియె నీలోని యా స్వర్గ - పాత్రవలన;
 సత్యధర్ముఁడనౌ నేను - సరిగ దానిఁ
 గనుఁగొనం దీసియుంచుమా - కరుణతోడ. ౧౫
 బుటఁజరియించు పూషుఁడా! - యోయి యుముడ!
 సూర్య! ఓయి ప్రాజాపత్య! - చూతు నిన్ను
 కిరణములఁబాసి, తేజస్సు - గ్రింను పఱచి,

నీదుకల్యాణమూర్తిఁ గా - స్పింపఁజేయు
 మయ్య! నీలోనివాడ నే - నగుదు నపుడు. ౧౬
 పిదప దేహంబు భస్మమై - వెడలియుండ
 ప్రాణ మమృతమా సూత్రాత్మ - లోనఁ గలియ
 ఓం అనుచు నేను స్మరియించు - చుండునటుల
 కృతము నెప్పుడు మదిని భా - వించునటుల
 ఓయి పరమాత్మ! కావించు - చుండుమయ్య! ౧౭
 నడపు మోయగ్ని! వమ్ము స - న్నార్గమునను
 గర్మఫలములఁ జేకూర్పఁ - గలవు నీవు
 దేవ! నా కర్మములనెల్లఁ - దెలిసియుండు
 వందుచేఁ బాపకర్మల - నవలఁ దోయఁ
 గదవె! యిదె నీకు నా నమ - స్కారశతము. ౧౮

ఈశావాస్యోపనిషత్తు

సంపూర్ణము.

కే నో ప ని ష త్తు

(గే య ము.)

ప్రథమఖండము.

ఎవడు ప్రేరేపింప - నీమన స్సిస్థితం
బవలీలఁ బొందునో - యాదిమప్రాణంబు
జవసత్వములఁ గాంచి - సంచరించునో, వాళ్ళు,
చెవి, కన్నులుం దమదు - చేప్టలం దిరుగునో
తెలుపు మోగురుదేవరా.

౧

చెవికిఁ దా వినిక్లియై - మనసునకుఁ దెలివియై
నోటికిని మాటయై - ప్రాణమును దానైయై
కంటికిని కన్నునై - కడ తేరునప్పు డీ

యింద్రియంబుల మఱచి-యేగు నాయాశ్చ యమ్య
తత్వమిందును శిష్యుఁడా. ౨

కంటిశక్యముకాదు - మాటశక్యముకాదు
మనసుశక్యముకాదు -- మఱిదానిఁ దెలియఁగా
సూటిగా నది నీకు - సూచించుదామంటె
తోచకున్నది శిష్యుఁడా. 3

వ్యక్తమైనట్టి ప్రా- పంచంబుకంటె, న
వ్యక్తమైనట్టి గూ - ఁబుకంటెను మించి
గుప్తమై యది ప్రకా - శించునని మనపూర్వ
ఋషులుచెప్పిరి - శిష్యుఁడా. ౪

వాక్కుచేఁ దెలియంగ - వచ్చునది యదికాదు,
దానిచేతనె వాక్కు - తథ్యముగ వర్తిల్లు,
అదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచుఁ
దెలిసికొను మోశిష్యుఁడా. ౫

మనసుచేఁ దెలియఁగా - ననువైన దదికాదు,
దానిచేతనె మనసు - తాఁ బ్రవర్తిల్లు; మఱి
యదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచుఁ
దెలిసియుండుము శిష్యుడా.

౬

కంటిచేఁ దెలిసికొనఁ - గలుగునది యదికాదు
దానిచేతనె కన్న - కానఁగా శక్యమగు,
అదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచు
నెఱిగియుండుము శిష్యుడా.

౭

చవిచేత విని తెలియఁ - జెప్పఁగల దదికాదు,
దానిచేతనె చెవియు - దా వినుచునుండు; నిశ
నదియె సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచుఁ
దెలియు మోయి శిష్యుడా.

౮

ప్రాణంబుచే నదియు - బ్రాణవంతముకాదు,
దానిచేతనె ప్రాణ - దానంబు కలుగు; మఱి

యదియై సత్యముగాని - యిదియెల్లఁ గాదనుచు
నిశ్చయంబును దెలియుమా.

F

ఇదిప్రథమఖండము.

ద్వితీయఖండము.

ద్వితీయః

గ్రాంచేమైనను దెలిసి - కొంటివేనియు దాని
మంచిబాగుగఁ దెలియ - మఱిగియుం దేవతల
నుంచికూడను నేర్వ - నూహచేయును మనసు
అంత తెలియును శిష్యుఁడా.

G

అది నాకుఁ దెలిసెనని - యన బుద్ధివుట్టు, మఱి
యది తెలియలేదనుచు - సంతకంతును దెలియు
నది తెలియదని తెలియు - నట్టివాఁడే దానిఁ
దెలిసియుండును శిష్యుఁడా.

H

తెలియరాదని దానిఁ - డెలియవాఁడే తెలియు,
 తెలిసెనని యనవాఁడు - తెలియలేఁ డద్దాని,
 తెలిసెనన మూఢులును - డెలియలేదన్న వి
 జ్ఞాను లొదురు శిష్యుఁడా.

3

జ్ఞానమునఁ దెలిసికొని - సరగ నమృతత్వంబు
 నూనియుండుదు రాత్మ - యోగమున నామర్శ్య
 మానియుండఁగ దాన - జ్ఞానంబుగలుగు, నది
 యమృత మొసఁగును శిష్యుఁడా.

౪

ఇక్కడను దెలిసికొని - యెఱుఁగుదురు సత్యంబు,
 ఇక్కడను దెలియకయు - హెచ్చొను నాశంబు,
 ఎక్కడను దానిదగు - నిక్క మదిలోఁ దెలిసి,
 యిక్కడను వదలి పుటి - యక్కడకు పోయినను
 అమృతు లొదురు శిష్యుఁడా.

౫

ఇది ద్వితీయఖండము.

తృతీయఖండము.

ఓ—ఓ

దేవతల కాబ్రహ్మ - స్థిరమైన జయమిచ్చి
దేవారులను నణఁప - దేవతలు నదియుఁ దమ
చేవచేతన యాత్మ - మహిమచేతన కల్గె
నని విష్ణువీగియుండ.

౧

బ్రహ్మయును వారి య - జ్ఞానంబుఁ దెలిసికొని
వారియెదుటను దోఁచె - వరతనువుతో, నదియు
వారికిని నెట్టి య - శ్రుస్వరూపమొ తెలియ
రాక యుండెను శిష్యుఁడా.

౨

అవుడు వారలు నన్ని - నడిగి రి“ట్లో జాత
వేద! వే పోయి, యది - యేమిగూఁపమొ తెలిసి
రావోయి” యన నతఁడు - “నట్టు లే” యని యత్ను
దరికిఁ బోయెను పరువున.

3

అట్లు వేగముతోడ - నరుడెంచు నగ్నిఁ గని,
 “ఓయి నీ వెవడ”వని - యుంకించి యడుగఁగా,
 “అగ్నినోయీ నేను - జాతవేదుడ నను”

అని యతనితోఁ బల్కెను. ౪

“అగ్నివై తే నీవు - జాతవేదుడ వైతె
 యేమి చేయఁగఁగలవా-యెఱిఁగించుమీ” యనఁగ
 “భూమిలోఁ గలదంత - బూదిచేసెద” నంచు
 నగ్ని యతనికిఁ దెల్పెను. ౫

“అంతవాడవె యాదు - వయిన నీతృణమివుడు
 కాల్చుమీ”యని యుంచె;-కాల్చుటకునగ్నియును
 శక్తియంతయుఁ జూపి - శక్తిచాలక, మఱలి
 పోయి, దేవతలకును - “భూతం బదేదో తెలి
 యంగరా” దని చెప్పెను. ౬

అవుడు వాయువుతోడ - ననిరి వారలు “వాయు
 వా!పోయి, యది తెలిసి - పచ్చెదవె” యని పలుక

“అట్లే” యంచును నతఁడు - నతిరయంబున నేగి
యక్షుముందట నిలిచెను. 2

పటువేగమున వచ్చు - వాయువును జూచి “నీ
వెవ్వఁడవో తెలుపు మో-యీ” యనుచునడుగ “వా
యువను నే మాతరి - శ్వుఁడ” నటంచును యక్షు
నకు నాతఁ డెఱిగించెను. 3

“వాయువైతే నీవు - మాతరిశ్వుఁడవైతె
యేమి చేయంగలవో-యెఱిగించుమీ” యనఁగ
“భూమిలోఁ గలదంత - పొందఁగల నే” నంచు
వాయు వతనికిఁ దెల్పెను. 4

“అంతవాఁడవె యశాదు - వయిన నీ తృణ మిప్పుడు
కదలించుమీ” యనఁగఁ - గడురయంబునఁ దాఁకి
కదలింపఁగా శక్తిఁ - గాన కటు తా మఱి
పోయి దేవతలకును - “భూతం బదేదో తెలి
యంగరా” దని పలికెను. 5

అంత నింద్యునితోడ - ననిరి వారలు, “ఇంద్రుఁ
డా ! పోయి, యది తెలియ-నగునా? నీ” కని పలుక
“అట్టులే” యని వెడలి - యత్నుఁ డంతర్ధాన
మొందియుండుటఁ జూచెను. ౧౧

అప్పు డాయాకాశ - మందు నింద్రుఁడు కాంచె
నతిసుందరంబైన - యాకారమును, హైమ
వతి యనఁగ నుమ యనఁగ-నలరుచుండెడి యువతి
“నమ్మ! తెల్పెదవె యీ-యత్నుఁడెవ్వఁడో” యంచు
నామెఁ దెలియఁగ నడిగెను. ౧౨

ఇది తృతీయఖండము.

చతుర్థఃఖండము.

ఓ—ఓ

“ఓయి! యాతఁడె బ్రహ్మ-ఓయి! యాతనివలన
నేనుమీ యనురుల జ - యించితిరి మీ” రనుచు
నామె తెలుపఁగ బ్రహ్మ-యాతఁడే యని యిందుఁగి
డవుడు తాఁ చెలిసికొనెను.

అగ్ని, వాయువు, నిందుఁగి - డట్లు దగ్గఁజేరి
యాబ్రహ్మఁ చెలియుటయె - యదికారణంబుగా
ఆదేవతలకెల్ల - నతిమ ఖ్యులై యుండి
రంతనుండు మహిమను.

ఆ ముపురలోఁగూడ - నా మహాభూతంబె
యాబ్రహ్మ యని ముంద - జరసియుండటఁజేసి
యా యిందుఁగి డాయగ్ని - యావాఁయువునకంటె
నధికుడై యొప్పియుండె.

ఆయిందుగ్రామము నన్ని - యావాయువును దెలిసి
 నట్టి యాబ్రహ్మంబు - నధిదైవతం బొచు
 మెఱపువలెఁ గనఁబడుచు - మెఱపువలె నణఁగునని
 తెలిసికొను మోశిష్యుఁడా. ౪

అట్లే యాబ్రహ్మంబు - నధ్యాత్మమని యెడఁద
 నరసి యాతనిధ్యాన - మగు నాకు నని, మన
 స్సంకల్పముంజేసి - స్మరియింప నది సాధ్య
 మగుచుండు నోశిష్యుఁడా. ౫

ప్రాణికోటులకెల్లఁ బ్రాప్తిచునట్టి యా
 బ్రహ్మంబుఁ దెలిసికొను - వానిచే యాయెల్ల
 ప్రాణులును జేరి యా - బ్రహ్మంబుఁ దెలుపుమని
 కోరుచుండును శిష్యుఁడా. ౬

“అయ్యో! యీ యుపనిషత్తును దెల్పు” మని నీవు
 నడిగితివి; ఆబ్రహ్మ - సరయఁగాఁ దగునట్టి

యా యుపనిషత్తునే - యతిరహస్యంబైవ

దానిఁ దెల్పితి శిష్యుఁడా.

2

దానిఁ దెలియఁగ బెద్ద - తపను చేయఁగవలెను,

దమముఁగాంచియుఁ గర్మ - తప్పకుండఁగవలెను,

వేదవేదాంగములు - విఖ్యాతసత్యంబు

దాని కిరవులు శిష్యుఁడా.

౩

ఈబ్రహ్మవిద్యఁ దా - నెవఁడు బాగుగఁ దెలియు

నాతండు సంసార - మును దరించి యనంత

మై, శ్రేష్ఠమై యుండు నా స్వర్గలోకాన

నిలుచు, నిలుచుచు శిష్యుఁడా.

౪

ఇదిచతుర్థఁడము.

కేసోపనిషత్తు సంపూర్ణము.

ఓమ్ తత్ సత్.

ఐ త రే యో ప ని ష తు .

మ

(ద్విపదలు)

ప్రథమా ధ్యాయము.

ప్రథమఖండము.

ఓక్కడే యాయాత్మ - యుడె తొల్దొలుత
చరము సచరముఁ దో - చకయుడె నపుడు;
లోకంబు సృజియింతు - గాకని యప్పు
డాత్మ యాలోచించె - సంతరంగమున.
అంత నీలోకాల సతఁడు సృజించె
సంభస్సును మరీచి - యల మరం బాప
ములను నాల్గింటిని - బొందుగా నప్పు;
డంభస్సునకు దివి - యాలవాలమగు
నా మరీచికి నిక్క - యంతరిక్షంబు

౧

ఆ మరంబును బృధ్వి యందు వసించు

ఆపృధ్వికింద నా - యాపంబు లుండు. ౨

లోకంబులను నేను - లోకపాలకుల

సృజియింతు నంచు నూ-హించి యాశండు

నుదకంబు లందుండి యొక్కపూరుషుని

బుట్టించె నర్వాంగ - పూర్ణు డౌట్లు. 3.

ఆ పూరుషుని యాత్మ - ధ్యానింప నతని

ముఖ మండరూపంబు - పోలిక నుండ

వాక్కువెల్వడియె నా - వాక్కున నగ్ని;

నాసిక ల్వెల్వడె - నాసికలఁ బ్రాణ ;

మా ప్రాణమున వాయు - వపుడు జనించె ;

కన్నలు వెల్వడె - గన్నులఁ జక్షు

వా చక్షువుననఁగిడి - యాదిత్యుడయ్యె;

చెవులు వెల్వడియె నా - చెవుల శ్రోత్రంబు

శ్రోత్రమునను దిశల్ - శోభతోఁ బుట్టె ;

త్వక్కు వెల్వడియె నా - త్వక్కున లోమ
 సంఘంబు; నందు నో - వధివనస్పతులు ;
 హృదయంబు పుట్టె నా - హృదయాన మనసు
 మనసునఁ జంద్రుండు - మామఁగాఁ గలిగె;
 నాభి వెల్వడియె నా - నాభి నపాన
 మందుండి మృత్యువు - నవుడు తాఁ బుట్టె;
 శిశ్నంబు పుట్టెను, - శిశ్నంబునందు
 రేతస్సు కలిగెను, - రేతస్సువలన
 జలములు పుట్టెను - జయ్యన నవుడు.

ర

ఇది ప్రథమఖండము

న థ మా థ్యా య ము.

ద్వితీయఖండము.

ద్రోణ

ప్రదేవతలుసృష్టి - నందివిస్తార

పంసార మనియెడి - సాగరంబునను

పడుచు లేచుచు క్షు - త్సిపాసలఁ బొంది

“అయ్య ! మా కాశలి - యయ్యెన్ననన్నంబు

దొరకెడి యిరవును - సరగఁ జూపింపు”

మనివల్కి రా పూరు - ఘనిఁగూర్చి యవుడు. ౧

అది విని పూరుషుం - డావును చూపె

నది మాకుఁ బనికిరా - దనిరి దేవతలు!

అంతగుట్టంబును - నాతండు చూపె

నదియును బనికిరా - దనిరిదేవతలు. ౨

అవుడు మనుష్యుని - నాతండు చూప

నోహా! సుకృతం బయ్యె - నోయయ్య మనుజుఁ

డెంతయును సమర్థుఁ - డింతియే చాలు”

నన మీకుఁ దగినట్టి - మాశ్రయంబందుఁ
దగబ్రేవేళింపుం డ - నఁగ నంతలోన.

3

అగ్ని వాగూపాన - నాన్యంబుఁ జొచ్చె
నాసికఁ జొచ్చెఁ బా - ణము నొచు వాము
వాదిత్యుఁడును జక్షు - వై కండ్లఁ జొచ్చె
దిశలు శోత్రములు పాం-దెను గర్ణములను
పరఁగ రోమములు నో - వధివనస్పతులు
నై త్వక్కునందున - నావిర్భవించె
నిందుండు మనసొచు - హృదయంబుఁ జొచ్చె
మృత్యు వసానమై - యేగె నాభికిని
జలము రేతసుగ శి - శ్నమునందుఁ జొచ్చె

4

ఆపూరుషునిఁ గూర్చి - యాకలిదప్ప
“లయ్య! మాకును జూపు - మాశ్రయం” బనుడు
“ఈ దేవతలయందె - యిమ్ముగా మీరు
భాగంబులొచును - వరుస వసింపు”

డనియెఁ; దామందుచే - తన హవిస్సులను
దేవతలకుఁ బెట్టఁ - దిరముగ నవియు
భాగఁబులం గొని - వర్ధిల్లుచుండు.

౫

ఇది ద్వితీయఖండము

—

తృతీయఖండము.

ఓ—హ్రీ

శ్రోక్తంబులకును నీ - లోకపాలకుల
కన్నంబు సృజియింతు - నని యాతఁ డెంచె.
జలముఁలగూర్చి తా - సంకల్పమూన
మూర్తి పుట్టెను; అట్లు పుట్టినమూర్తి
యే యన్నమగుచును - నెసలారుచుండు.

౧

౨

అట్లుసృష్టంబైన - యన్నంబు తన్ను
భక్షించువానికి - భయపడిపాట

నాపూరుషుఁడు వాక్కు - నంపి పట్టికొన
 నెంచెను; వాక్కు - గ్రహింపలేదయ్యె;
 ఆయన్నమునె తిని - యఖిలలోకంబు
 తృప్తినిబొందె ను - స్థిరముగా నపుడు.

3

ఘ్రాణంబుఁ బంపుచు గ్రహియింపబోవ
 ఘ్రాణంబు దానిని - గ్రహియింపదయ్యె;
 ఘ్రాణంబుచేతనే - గ్రహియించి దాని
 తృప్తినొందెను లోక - మెల్లవేళలను.

కంటి చేతను దానిఁ - గాంచగఁ బోవ
 కన్నులు దానిని - గాంచలేవయ్యె
 కన్నులచేతనే - కనుచును దానిఁ
 దృష్టినొందెను లోక - మెల్లవేళలను.

చెవిచేత దానిని - జేర యత్నింప
 చెవియును దానిని - జేరలేదయ్యె

వీనులచే దాని - వినుచు లోకంబు

తృప్తినిబొందె ను - స్థిరముగా నవుడు. ౬

త్వక్కుచేతను దాని - బట్టబోయినను

త్వక్కునుం దానిని - బట్టలేదయ్యె

త్వక్కుచేతన దాని - దానికి లోకంబు

తృప్తినిబొందె ను - స్థిరముగా నవుడు. ౭

దానిని మనసుచే - తను బట్టబోవ

మనను దానినిబొందె - గన జాలదయ్యె

ధ్యానించి మనసుచే - తన లోకమెల్ల

తృప్తినిబొందె ను - స్థిరముగా నవుడు ౮

శిశ్నంబుచే దాని - జేర యత్నింప

శిశ్నంబు దానిని - జేరలేదయ్యె .

శిశ్నంబు దానిని - జేరియు విడిచి

తృప్తినిబొందె ను - స్థిరత లోకంబు. ౯

ఆ యపానంబున - సంద యత్నించి
 గ్రహించె దాని నా - కారణంబునను
 ఆ యపానంబె తా - నన్నయు వగుచు
 నన్నంబును గ్రహించు - నట్టిది యయ్యె.

ఏను లేకుండ దే - హేంద్రియాదులును
 నెట్లుండునంచు నూహించెఁ దా మదిని
 ఎట్టుల నేచు దే - హేంద్రియాదులను
 బొందఁగలానని - బుద్ధిని దలఁచె.

వాక్కును వానిఁ బి - ల్వఁగనోపేనేని,
 పాఠంబు వాని జీ - వనము నొనేని,
 కన్నలు వానిని - గాంచఁగలవేని
 వీనులు వానిని - వినుఁగలె నేని

త్వక్కుచే నవియును - దాఁకఁబడునేని,
 మనసు ధ్యానింపఁగా - ననువయ్యెనేని,
 ఆ యపానంబు న - పానమగునేని.

శిశ్నంబుచేత వి - సృష్ట మగునేని,
 ఏను నెవ్వడనామ - నివ్వడబంచు
 నాపూరుషుడు దా - ననుకొనె మదిని. ౧౧
 తానష్ట బ్రహ్మరం - ధ్రముఁ జీల్చికొనుచు,
 నా ద్వారమున దేహ - మందునఁ జొచ్చె;
 ఈమార్గమునకె వి - దృతి యని పేరు;
 దానినే మతీయు నం - దనమని యందు
 రవసధంబులు మూఁడె - యాపూరుషునకు
 స్వప్నంబులును మూఁడు - వర్తిల్లుచుండు.
 దక్షిణాక్షియునె మో - దటి యవసధంబు
 మనసె వర్తిల్లు రెం - డవ యవసధముగ
 హృదయంబు మూఁడవ - యిహ్మాచు నుండు. ౧౨
 ఆత్మ దేహముతోడ - నైక్యంబునొంది
 తాదాత్మ్యభావంబుఁ - దాల్చె, దా నపుడు
 ఆత్మకంటెను భిన్న - మగుదాని శ్రుతియుఁ

కెప్పెనె? యట్టుల - జెప్పలే చెవుడు.

తానె యీ లోకరూ - వాన వ్యాపించి

నంటినంచును నాత్మ - యొప్పడికించె.

౧౩

ప్రత్యక్ష మైనట్టు - పరమాత్మ యవుడు

సత్యరూపంబైన - సంసారముగను

వర్తించె ; దేవతల్ - వారు పరోక్ష

హితులు తాము పరోక్ష - హితు లాదు రెవుడు..

ఇది తృతీయఖండము.

ప్రథమాధ్యాయము సంపూర్ణము.

ద్వితీయాధ్యాయము.

ప్రథమఖండము

పురుషునిలో మొదల్ - బుట్టు రేతస్సు
రేతస్సు సకలాంగ - భృతమైన తేజ
మై యుండు; బురుషుండు - నద్దానిఁ దాల్పు;
దానిని స్త్రీయందు - దడిపి తొల్లింటి
జన్మంబు నొందుచు - సంసారి యవును.   ౧

ఇది ప్రథమఖండము.

ద్వితీయఖండము.

రేతస్సు స్త్రీకి వ్యతి - రిక్తంబుగాక
స్వాంగంబులనువలె - నలవడియుండ .   ౧
నామె యెట్టి యపాయ . మందంగఁ బోక
స్వాంగంబులనువలె - వర్ధిల్లఁజేయు;

ఇట్లా మె రేతస్సు - వృద్ధిబొందింప
 భర్తయు నామెను - భరియించి సాకి
 తనుదానె రక్షించి - కొనును, జన్మించి
 నట్టితర్వాత నా - యర్భకు సాకి
 తనుదానె రక్షించి - కొను; నిట్లె లోక
 మెల్ల సాగుచునుండు నెల్లకాలంబు
 తల్లిగర్భమునుండి - తరలివచ్చుటయె
 రెండవజన్మయై - యుండుఁ బురుషునికి.

—

ఇది ద్వితీయఖండము

—

తృతీయఖండము.

—

ప్రణృకర్మలకెల్లఁ - బుత్తు) నధికారిఁ
 జేసియుఁ దనకర్మఁ - జేసియు, వయసు
 వ్రాలినంతనె తా మ -రణమును బొంది

పుట్టును మఱలను; - మూడవజన్మ
యిదియని ఋషిచెప్పె - నేర్పడ మునుపు.
ఇది తృతీయాంధము

చతుర్థాంధము.

గర్భమునందుండి - కనుగొంటి దేవ.
తలజన్మలను లోహ - నాల నిర్మితంబు
లైన దేహము లధో - యానంబులైన
యప్పుడు వలఁ జూచి - యవతలకేగు
డేగవలెను బైటి - కేగుదెంచి తన
గర్భములోనుండి - కడఁకతో వామ
దేవుండు నిట్టలే - తెలిపె నేర్పడఁగ;
ఆ వామదేవుండు - నట్లు తాఁ దెలిసి
యీ శరీరమునుండి - యేగి పెలోక

ములఁ బొంది యా భోగ- ములఁ గాంచి యమృతం
డయ్యె దా సమృతుండు - సయ్యె నాతండు.

ఇదిచతుర్థఖండము.

ద్వితీయాధ్యాయము సंपూర్ణము.

తృతీయాధ్యాయము.

ప్రథమఖండము

ఇ ట్లుపాసించెడు - నీయాత్మ యెవఁడు ?

దేనిచే రూపంబు - దాను జూచెను ?

దేనిచే శబ్దంబు - దా వినుచుండు ?

దేనిచే గంధంబు - దాను మూర్ఛినును ?

దేనిచే మాటల - దాను మాటాడు ?

స్వాదు వస్వాదు వె - వ్వం జేతుపటచు ?

ని ట్లుపాసించెడు - నీ యాత్మ యెవఁడు ?

ఇదె హృదయంబగు - నిదియె మనస్సు,
 నంజ్ఞాన, మాజ్ఞాన - విజ్ఞానములును,
 ప్రజ్ఞానమును, మేధ, - వరునఁ దాదృష్టి,
 ధృతి, సత్తియు, మనీష, - స్మృతి, జాతి యిదియు;
 అదియె సంకల్పంబు, - నదె కఠితు, వసువు,
 కామంబు, వశమని - కలుగున వెల్లఁ
 బ్రజ్ఞానమునకగు - వరుసతోఁ బేళ్లు.

౨

ఆతఁడే బ్రహ్మయు - నాతఁడే యింద్రుఁ
 డతఁడె ప్రజాపతి - యాతండె సర్వ
 దేవతలును, బృధ్వీ, - తేజంబు, వాయు,
 వాకాశము, జలంబు - నను మహాభూత
 పంచకంబును, క్షుద్ర - వర్గంబుతోడ
 జరిగెడు నా యండ-జములు, జారుజము
 లా స్వేదజంబులు, - నట్టి యుద్భిజ్జ

ములు, నశ్వములు, గోవు, - లల మనుష్యులును

వనుగులును బ్రాణ - మూనియున్నట్టి

జంగమంబు, పతత్త్రి - స్థావరంబైన

సర్వంబు, దాను పృ - జ్ఞాననేత్రంబు

స్థిరమైన ప్రజ్ఞం బృ - తిష్ఠను బొందు;

ప్రజ్ఞాననేత్రంబుఁ - బ్రజ్ఞాప్రతిష్ఠ

మీ లోకమెల్లను; - నీప్రజ్ఞ బ్రహ్మ.

3

అవామదేవుండు - నాప్రజ్ఞ చేత

నీలోక ముండుండి - యాలోక మేగి

స్వర్గలోకంబున - సర్వకామముల

నంది యమృతం డయ్యె - నమృతండునయ్యె. ౪

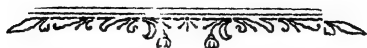
ఇది తృతీయఖండము

ఐతరేయోపనిషత్తు సంపూర్ణము.

ఓం తత్ సత్.

క రో ప ని ష తు.

ప్రథమవల్లి

విశ్వజిన్నామయజ్ఞంబు - వెలయఁజేసి,
దానిఫలముల నందంగఁ - దలఁచి తనదు
సర్వమున్ ధారవోసె వా - జనృపసుండు;
తనయుఁ డతనికి నచికేతుఁ - డనెడువాఁడు. ౧

బాలుడౌ నచికేతుఁ డా - లీల దక్షి
ణలనునిచ్చెడు తండ్రిని - దలఁచికొనుచు
మదిని శ్రద్ధాన్వితుండయి - మాన్యబుద్ధి
యిట్టులని లోనఁ దా విత - ర్కించుకొనియె. ౨

“నిరులేదు, గడ్డియుఁ గడు - పారలేదు,
పాలులే, పంగహీనంబు - లాలమంద,

లిట్టివానిని దక్షిణ - లిచ్చి తండ్రి

సాఖ్యరహితలోకములకు - జనున కాదె ?” 3

అతఁడు తండ్రినిజూచి, “ఓ - యయ్య! నన్ను
నెవరికిత్తువు? నన్ను నీ - నెవరికిత్తు? ”

వనినఁ బలుకక, మఱియును - నట్లే యపగ
నలిగి “మృత్యువునకు నిత్తు - ననియెఁ దండ్రి. 4

“నాకుముం దెందఱో పోయి - నాను; నాకు
వెనుక నింకెందఱో యట్లే - నెడలఁగలరు;
యముని కే నెట్లుపచరింతు? - అతఁడు నాకు
నేమి చేయంగఁగలవాఁడు - నిపుడు తండ్రి! 5

“పూర్వు లందఱు నెట్టులఁ - బోయినారొ
వరుసఁబోయిరి తరువాతి - వారుఁగూడ,
సస్యజాలంబువలెఁ జచ్చి - సస్యమువలె
మఱిల జనియించుచుండును - మర్త్యుడెపుడు ”

“అతీధియై బ్రాహ్మణుఁడు వచ్చి - యగ్నివోలె
గృహమునం దధివసించును; - కిడులేక
యండ శాంత్యుపచారంబు - లొనరఁ జేయు
పలయు, జలములఁదెమ్ము వై - వస్వతుండ!

“ఉపవసించుచు బ్రాహ్మణుఁ - డుండు నెవని
యింట, నాయల్పబుద్ధికి - నెసఁగఁబోవు
సత్యవా, క్కాశ సంకల్ప - సంగతులును,
పుత్త్ర పశుపు, లిష్టాపూర్త - ములును నెల్ల. ౫

“బ్రాహ్మణా! అతీధివి, మూఁడు - రాత్రులపవ
సించితివి నాదుగృహమునఁ - జేతు నతులు;
వంద్యుఁడవు నీవు; నాకును - స్వస్తియగును;
కోరుమా మూఁడువరములు - కొదుగ కిత్తు.” ౬

“నీవు విడిచిన నన్న శాం - తించి మంచి
మనసుతోఁ గోపమునువీడి - ననునెఱింగి

కొనుచు గాతముఁ జెప్పటి - కొడుకె యనుచు
ముదమునం జూచుటయె నాకు - మొదటిపరము.”

“స్మృతిగలిగి నాయనజ్ఞు - మతిని గోప
మెల్ల వీడి మృత్యుచుఁఖి - సృష్ట నిన్నుఁ
జూచు నెప్పటివలె సుఖ - సుప్తి నొందు
నిశల నొద్దాలకియు నారు - ణియును దండి.” ౧౧

“స్వర్గమున నీవు లేకుంట - జరయుఁగాని
భయముఁగాని లే వచట, పి - పాప త్సాధయు
రెండులేవు; శోకంబుఁ ద - రించి, స్వర్గ
మందు సౌఖ్యప్రపూర్ణులై - యలరుచుండు.” ౧౨

“అమృతరూపంబులను స్వర్గ - మందు నుండు
రట్టి స్వర్గముఁ జేర్చెడి - యగ్ని నీవ
యెఱుఁగుదువు; రెండవవరంబు - నిమ్ము దాని
జ్ఞానమును మృత్యువా! విందు - శ్రద్ధతోడ.” ౧౩

“బుద్ధిగుహలో నిగూఢమై - పావలి స్వస్య
 మై యంతలో కాప్తియా - సగ్నిఁ జెపుమఁ
 దెలిసికొనుమయ్య నచికేత ! - తెలిసికొనుచు
 జన్మరాహిత్యసిద్ధిని - సరగఁ గొనుము ”   ౧౪
 లోకముల కాదియకా నగ్ని - నేకరశిని
 వేల్చవలయు నిట్టుక లెన్ని - పెట్టవలయు
 నంతయును జెప్ప నచికేతుఁ - డప్పగింప ;
 తుష్టుఁడై మృత్యు వాతని - తోడఁ బల్కె.   ౧౫
 అమృతాత్మకంబు బీజతుఁడై - యవును, “మజల
 నిచ్చెద వరంబు నియ్యగ్ని - యెపుడు నీదు
 పేర వర్తిల్లు; ఈ రత్న - హారమును న
 నేకవర్ణాత్మకంబు గ) - హింపు” మనియె.   ౧౬
 “వసుధ మామూలు నచికేత - వహ్ని వేల్చి
 * మువ్వరశో ననుసంధించి - మూఁడుకర్మ

* మాతా పితృచార్యులు, యా గాఢ్యయరదానములు.

లొనరుచుచు జన్మమృత్యువు - లను దరించు;
దేవు సర్వజ్ఞు నాథుని - దెలిసి చూచు
వాడు శాంతి నత్వంతము - బడయఁగలడు. ౧౭

“వసుధ ముమ్మాట నచికేత - వహ్ని నేల్పు
వాడు * మూఁడవువానిని - వరుసఁ దెలిసి
నాచికేతాగ్నిఁ బూజించు - నాడు మృత్యు
పాశముల వీడి సుఖముచు - స్వర్గమును. ౧౮

“స్వర్గమౌ సగ్ని యిది కోర్కె - బడసినాఁడ
విచ్చితిని రెండవవరంబు - నింకనిగాఁద
జనులు దీనిని నీపేర - జఱపుచుందు

రయ్య ! సచికేత చెప్పుచు మూఁ డవవరంబు. ౧౯
“మనుజుఁడు గతింప నాత్మయు - మఱిల నుండు
ననుచుఁ గొందఱు; ఉండద - టంచుఁ గొంద

* యా గాధ్యయన దానములు

“ధనము గల్గునగాని తృ - ప్త్యుచ ద్వజింపఁ
 బాల; మీ వీశుడవుగ మ - మ్మేలుటలను
 జూచితిమయేని జీవంబు - సుస్థిరమగుఁ
 గాని, యే గోరువర మదొ - క్కటియె సుమ్ము.
 జనుఁ డధోగతుఁడై క్షీణ - తను భజించు
 ననుచు, జీవిత మల్పంబ - టంనుఁ దెలిసి
 శాశ్వతం బమర్త్యంబగు - చక్కెవదలి
 యుప్పరసల సుభోగంబు - నరయునొక్కొ! ౨౦
 “స్వర్గలోకంబునం దిట్టి - సందియుంబు
 గలిగె; నద్దానిఁ దీర్పంగ - వలయునయ్య
 మృత్యునా! అతిగూఢమా - నిట్టివరము
 కంటె నచికేతునకు నొండు - గలదె చెప్పును?” ౨౧
 ఇది ప్రధమవల్లి.

ద్వితీయ వల్లి.

“ప్రియ సొక్కటి, శ్రీయస్సు - వేటయొకటి ;
ఉభయమును భిన్నఫలముల - నొసఁగి, పురుషు
బంధనముచేయు; శ్రీయస్సు - బడయువాఁడు
పొందు మేలు; ప్రియఃకామి - యొందుచెడుగు. ౧

జనుఁడు ప్రియస్సు శ్రీయస్సు - ననెడు రెండుఁ
బడయు; ధీరుఁడు వాని నే - ర్పఱచుకొనును;
ప్రియమును వీడి శ్రీయమే - వెనకు ధీరుఁ ;
డలసుఁ డాత్మలాభార్థి ప్రి - యస్సుఁ గోరు. - ౨

“అట్టియెడ నచికేత! ప్రి - యంబులైన
యిష్టకామంబు రూపంబు - నించుకైనఁ
గోరవైతివి; ధనము నం - సారమగ్ను
లెల్లఁ గోరఁగ నీస్మంక - నెడవిడచితి.

“విద్యయు నవిద్యయును రెండు - భిన్నములయి
 భిన్నఫలదంబులయి యుండు ; - వీనిలోన
 విద్యనే నచి కేతుండు - వేడువాడ
 టంచుఁ గామభోధుండు గాఁ - డనుచుఁ దలఁతు. ౪
 “తిరుగుచు నవిద్యలోపల - ధీరులమని
 వండితంమన్యతా మూఢ - వర్గ మెప్పు
 డంధులంబట్టి తిరిగెను - నంధులవలె
 నిట్టులట్టులఁ దాము భ్రా - మించుచుండున్. ౫
 “బాలుఁడై విత్త మోహ ని - బద్ధుఁడై న
 మూఢునకు సాంపరాయ పు - బుద్ధి యెసఁగ
 దిదియెలోకంబు మఱి లోక - మెదియు లేద
 టంచు నాచేతఁ బడు జనుం - డహరహంబు. ౬
 “పెక్కు రేయాత్మనుగుఱించి - వినఁగఁజాల
 రట్లు వినియుఁ బెక్కురు తెలి - యంగఁజాల
 రట్టిదానిని జెప్పవాఁ - డరుదు; నిపుఁడు

పై గ్రహించివాడును - నరుదు; గురువుఁ
బట్టి బాగుగఁ దెలిసిన - వాడు నరుదు. 2

“హీననరుఁ డెంతచెప్పిన - నెంతచింత
చేసినను గాత్ర యిది సువి - జ్ఞేయమగునె?
అణువుఁ బోలుటచే నత - ర్కము నణీయ
మగుట బ్రహ్మజ్ఞునకే దాని - నరయవశము. ౩

“ఇట్టిమతిని దర్శముచేత - నేనిఁ బొంద
నలవికా, దొక్క యాచార్యు - వలన లెన్న
గాఁ దెలియవచ్చుఁ బ్రయతమా! - నీదు సత్య
ధృతుల కచ్చెరువయ్యె; ఈ - రీతి నడుగు
వాడె నచికేత! మాకుఁ గా - వలయు నెపుడు. ౪

“కర్మఫల మనిత్యంబను - మర్మ మెఱిగి
అధ్వివము ధ్వివముం గూర్చ - దనుచు నెఱిగి
అస్థిరంబుల నాచికే - తాన్ని వేల్చి
ఇట్టి పదవిని బొందితి - నిదియు ఘనమె? ౫

యదియు; నిత్యము, శాశ్వత - మజమునై, పు
రాణమై, నశింపదు శరీ - రంబు చెసిన. ౧౮

చంపువాఁడు చంపితినిని - చంపఁబడిన
వాఁడు చచ్చితినిని తలం - పఁగ నిరువురు
జ్ఞానహీనులె యగుదురు: - చంపుటయును
జంపఁబడుటయు నాత్మకుఁ - జనదుచెప్ప. ౧౯

అణువుకంటెను నణువు, మ - హాత్ముకంటె
మహిమకా నాత్మజంతువు - * గుహను నిలుచుఁ
గామ్యకర్మరహితుఁడు శో - కముఁ దరించి
ధాతవరమునఁ దెలియు నా - త్మయై ఘనమని. ౨౦

కదలకుండియు దూరము - కదలిపోవుఁ,
బండుకొనియును నంతట - బర్హుచుండు,

* బుద్ధియను గుహ.

మదము నమదంబునైన యా - త్మను మదస్యఁ
డెవఁడు తెలియంగఁగలవాఁడొ - యెంచి చెప్పుమ !

దేహమనవస్థితం; బుధు - స్థిత నిలిచి,
దేహరహితమై, మహితమై - తేజరిల్లి
విభవమున యాత్మఁ దెలియుచు - వేడ్కతోడ
శోకమును ధీరుఁ డెప్పుడు - జూడఁబోడు. ౨౨

ప్రవచనంబున, మేధస్సు - వలన, శాస్త్ర
జాలమున, ఆత్మ లభ్యమై - యేలయుండు ?
సాధకుం డెట్లు దానిని - సాధ్యపఱచు
కొనునొ, అట్టులే యది వాని - కిని లభించు. ౨౩

దుష్టచరితుఁ, డశాంతుండు - తుష్టిలేని
వాఁడు, నిష్ఠయు లేనట్టి - వాఁడు, ఆత్మ
తత్త్వమును బొందఁ జాలఁడు - దాని సధిక
జ్ఞానముననె సంపాదించ - సాధ్యమగును. ౨౪

ఆత్మకును బ్రాహ్మణును తూత్ర - మన్నమగును;
 మృత్యు పుపసేచి సంబగు; - మిగుల నదియు
 నెట్టిదియొ యెక్కడిదొ కూడ- నెఱుంగవశమే? ౨౫

ఇది ద్వితీయవల్లి.

తృ తీ య వ ల్లి.

క్రియలఁ బఁచాగ్నులఁ ద్రోణాచి - కేతులైన
 బ్రహ్మవిదులు కర్మములకై - పడయు నాత్మ,
 గుహను బరముఁ బరార్థమై - పడయు నాత్మ,
 వసున నుపమింతుఁ ఛాయాత - పంబు లనుచు. ౧
 అక్షరముఁ బరబ్రహ్మమై - యాగపరుల
 కెద్ది సేతువుఁబోలెఁ దా - నెసఁగుచుండు.

దవిలి సంసారముఁ దరింపఁ - దలఁచు వారి
 కభయపారము నాచికే - తాగ్ని తెలిసె. ౨
 ఆత్మను రథస్థుఁడంచును - నరయవలయు,
 దేహమును రథమటంచును - దెలియవలయు
 బుద్ధి సారథి యను నూహఁ - బొందవలయు,
 నల మనస్సు క శ్చేసుటంచుఁ - దలఁపవలయు. 3

ఇంద్రియములు హఠఁబు; లా - యింద్రియంబు
 లందుఁ గనఁబడునవి విష - యంబు లగును ;
 ఆత్మ, యింద్రియములు, మన - స్సమరఁగూడి
 భోక్త యగునని తెలియఁజె - ప్పమరు బుధులు. ౪

అనయము సమాహితముకాని - మనసుతోడ
 నెవ్వఁ డవివేకియై యుండు, - నిట్టివాని
 కింద్రియంబులు సారథి - కెపుడు లొంగ
 నట్టి దుష్టాశ్వములవలె - నవశములగు, ౫

అనయము సుసమాహితమైన - మనసుతోడ
 నెవ్వఁడు వివేకియై యుండు - నిట్టివాని
 కింద్రియంబులు నారథి కెపుడు లొంగు
 నుత్తమాశ్వములవలె స్వా - యత్తిము లగు.

అనయ మమనస్కుఁ డశుచియ - నైనవాఁడు
 జ్ఞానరహితుండుఁ బూర్వోక్త - మైన బ్రహ్మ
 పదము నొందక సంసారి - వాఁఁడ గొనును.

సరగ సుమనస్కుఁడును, శుచి, - జ్ఞానవంతుఁ
 డైనవాఁడై, యా పదముఁ దా - నధిగమించి
 యచటనుండి సంసారంబు - నందఁబోడు.

ఎవఁడు విజ్ఞానసారథి, - ఎవనిమనసు
 ప్రగ్రహముఁబోలె నింద్రియ - గ్రహ మొనర్చు,
 అతఁడు సంసారపారి - నధిగమించి
 పరమవిష్ణుపదంబును - బడయఁగలఁడు.

అర్థములు హెచ్చగును ఇంద్రి - యములకంటె;
 అర్థములకంటెను మనస్సె - యధికమగును;
 మనసుకంటెను బుద్ధియె - మహితయగును;
 ఆత్మ బుద్ధికంటెను గడు - నధికమగును. ౧౦
 అధిక మవ్యక్తమౌను మ - హత్తుకంటె;
 పురుషుఁ డవ్యక్తమునకంటె - బరుఁడు; పురుషు
 కంటె బరమైన దింక నొ - క్కటియు లేదు;
 కాష్ఠ యదె, పరమంబగు - గతియు నదియె. ౧౧
 సర్వభూతంబులందును - సంచరించు
 నిట్టి యాత్మ నిగూఢమై - యించుకేని
 కనబడదు; సూక్ష్మదర్శుల . కంటఁ బడును. ౧౨
 వాక్కును మనస్సునందుంచి, - వరుస నా మ
 నస్సు బుద్ధ్యాత్మకును సర్ప - ణంబుచేసి,
 మహితకర్తృత్వలో బుద్ధి - మరగఁజేసి,
 దాని శాంత్యాత్మలోపల - దావవలయు. ౧౩

లెండయా! మేల్కొనుండయ్య! - లేచి, శ్రేష్ఠ
 గురువుఁ గొని వివేకంబునఁ - గొనుఁడు దాని;
 కత్తి యంచునువలె వాడి - కల్లునట్టి
 యాత్మమార్గము దుర్గమం - బండ్రి కవులు. ౧౪

శబ్దమునకును భిన్నమై, - స్పర్శరూప
 ములకు వేఱయి, అవ్యయ - ము, నరసంబు
 నౌచు, నిత్య. మగంధంబు - నై, యనాద్య
 నంతమై, మహత్తునకంటె - సధికమై, ధృ
 వం బయిపదానిఁ గొనువాఁడు - బాయు మృతిని.

నాచికేతంబయిన యీ స - నాతనకథఁ
 జెప్పి మృత్యువు, దీరిని - జెప్పివాఁడు,
 విన్నవాఁడు, మేధావియై - వెలయుచుండు,
 బ్రహ్మలోకంబున స్మృతి - పదము నొందు. ౧౫

పరమమును గుహ్యమైన యీ - ప్రధితకథ నె
వండు పరిశుద్ధుడై చెప్ప - బ్రాహ్మణసభ
నైన, శ్రాద్ధకాలంబున - నైన, సతఁడ
సంతఫలముల నెప్పుడు - నందఁగలఁడు. ౧౭

ఇది తృతీయవల్లి

ఓఱు

చతుర్థవల్లి

యైంద్రియంబుల బ్రహ్మస్థ - జించె విషయ
భూతముల; అవి విషయముల్ - పోలఁజూచు;
అవియుఁ జూడంగఁజాలవ - యంతరాత్మ
సమృత్తుడగుటకు ధీరుఁడ - య్యవి త్యజించు ౧
బ్రాహ్మసౌఖ్యములం గోరి - బాలుఁడెపుడు
యమునిపాశంబులకు గుటి - యగుచు నుండు;

ధృవమయిన దమృతత్వ; మ - ధృవము లెల్ల
వర్జనీయంబులనుచు ధృ - వంబ కోరు
ధీరుఁ డన్యంబు మదిలోనఁ - గోరఁ బోడు. ౨

స్పర్శమున, రూప, రస, గంధ, - శబ్దములును,
భోగములు దేనిచేఁ జూడఁ - బోలు నదియె
యిద్ది; ఇఁక మిగిలినది మ - తెద్ది గలదు?
నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు, 3

స్వప్నమందున జాగృత - వస్థయందు
నగపడఁగఁ జేయు నెద్ది య - య్యాత్మ విభవ
మహితమగుదానిఁ దెలుపుచు - మహిని ధీరుఁ
డెపుడు శోకముఁ గడచి ను - ఖించుచుండు. ౪

కర్మఫలముల భుజియింపఁ - గర్తయునుచు
జీవరూపమునను నాత్మ - చేత మూఁడు
కాలములు శాసితంబులౌ - లీల ననుచుఁ

దెలియు వాఁ డాత్మరక్షకై - తిరుగఁబోడు;

నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౫

పూర్వ ముదకంబులందునఁ - బుట్టినదియు,

బ్రహ్మచే నిర్మితంబయి - పరఁగుచుండు

నదియు, బుద్ధిగుహాంతర - మందుఁ జొచ్చి

భూతములతోడ వెలసెన - పూర్వముగను;

నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౬

అదితియుఁ దేవతామయ - మగుచుఁ బ్రాణ

ములను గూడుచు, నెయ్యది - వుట్టియుండె

బుద్ధిగుహను బ్రవేశించి - భూతరాశి

యందు నెయ్యది ప్రభవించె - నదియె యిదియు. ౭

గర్భిణులు లెస్సగ ధరించు - గర్భమువలె

నరణులం బొంకముగను నే - యగ్ని యుండు,

దినదినము జనుల్ దేని ను - తింతు రాజ్య

మాదిగా హవిస్సుల వేల్చి, - అదియె యిదియు. ౮

తరణి యెందుండి పుట్టు, న - స్తంగతుడగు
 నెందు, సర్వదేవతలును - నందె యుందు,
 రది గడువనేరఁ డెవ్వఁడు - నట్టి బ్రహ్మ
 మే సుమీ నచికేత! పృ - శ్శించినదియు. ౯

ఇహమునం బరమందున - నెసఁగునట్టి
 రెండు సొక్కటియై యొప్పు - చుండు సుమ్మి;
 అట్టి వరసుంబునం దైక్య - మారలేని
 వాఁడు మృత్యువునకుఁ బాలు - పడుచు నుండు. ౧౦

మనసుచేత నె దీనిఁ బొం - దుగవలయు;
 దీన నానాత్వ మిం పక .. యైన లేదు;
 ఎవ్వఁ డిందు నానాత్వ మీ - క్షించుచుండు
 సతఁడు మృత్యువునకుఁ పశుఁ - డగుచునుండు. ౧౧

పురుషుఁ డంగుష్ఠమాత్మకై, - భూత భవ్య
 ములకు నీశుఁడునై, దేహ - మున వసించు,

అందుచే నాత్మరక్షణ - నందఁబోడు;
 నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. ౧౨
 పురుషుఁ డంగుష్ఠమాశ్రుజ్ఞై - పొగయులేని
 యగ్నిఁబోలెను యోగుల - కగపడుచును
 భూతభవ్యంబులకుఁ దా వి - భుండగుచును
 నేఁడు తేవును నెప్పుడుఁ - జూడఁబడును. ౧౩
 ఉన్నతస్థలి నర్పించు - నుదక మచల
 ములకు బారుచు నశియించి - పోవునటుల,
 ఆత్మధర్మములను దా న - నాత్మధర్మ
 ములని నరుఁ డెంచి సంసార -మునఁ జరించు. ౧౪
 శుద్ధజలమునఁ గలసి వి - శుద్ధమైన
 జలముపోలిక నాత్మ వి - జానలబ్ధి
 నాత్మశుద్ధిని గౌతమా ! - యందు మునియు. ౧౫

ఇది చతుర్థవల్లి.

కరోపనిషత్తు

పం చ మ వ

ప్రదునొకంశుద్వారంబులఁ - బరఁగు పరమ
వక్రచేతను నజునిదై - వరలుచుండు;
అట్టి పరముని ధ్యానించి - యఖిలశోక
మును దరించి, సంసార వి - ముక్తుఁ డగును
నరుఁ; డిదే నీవు ప్రశ్నించి - నదియు సుమ్ము.

అంతరిక్షంబునందున్న - హంసుఁడైన
ఆకాశంబునఁగల వాయు-వైన, భూమి
యందుఁగల యగ్నియైన, గృ - హంబులందు
అతిథియు, స్వర, దేవతా - ఋతములందు
వ్యోమమం దున్నయవియెల్ల - నుదక, భూమి,
యజ్ఞ, పర్వతములఁ బుట్టు - నఖిల విశ్వ
మాపరబ్రహ్మమును సత్య - మగుచు వెలయు.

ప్రాణ మూర్ధ్వభాగమున న- పానమును న
 ధోగతిగఁ బియ్యెను - తోచు, హృదయ
 మందు వామనరూపంబు - నంది యతని
 భావనము చేతు రా సర్వ - దేవతలును. 3

దేహియై, దేహగతుడయి, - దేహముక్తి
 నొంది, విడిపోవు నీయాత్మ - యందునైన
 నింక నేముండు; ఇదియె పృ - శ్నించినదియు. 4

ప్రాణమును నపానమును జీ - వంబునకును
 హేతువులు కావ; ఆరెండు - నందు నాశ్ర
 యించు నాయాత్మచేత జీ - వించు నరుడు;
 నీవు పృశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు. 5

అయ్య ! చెప్పెద నీకు గు - హ్యము సనాత
 నంబు, బ్రహ్మంబు నగుచును - నలరు నాత్మ
 మరణ మెట్లొందునో గాత - మా! యదెల్ల. 6

స్వీయకర్తంబు జ్ఞానంబు - జేసికొన్న
 జీవు లాయాయి యోనుల - జెందుచుండి
 దేహముల బొంద, నితర గొన్ని - స్థిరత దాల్చు
 సుప్తియందున్న జీవుల - జొచ్చి, కామ
 మలను బురికొల్పి, మేల్కొల్పి - వెలయుచుండు
 నట్టిపురుషుడు పరిశుద్ధు - డతఁడే బ్రహ్మ
 యతఁడే యవృత్తుం డనెడుపేర - నలరుచుండు;
 సతనినే సర్వలోకంబు - వాశ్రయించు,
 నెవ్వఁడును నాతని నతిశ్ర - మింపలేడు;
 నీవు ప్రశ్నించినది యిదే - నిశ్చయంబు.   ౮
 అగ్ని యొక్కఁడే లోకంబు - నందు జొచ్చి
 వివిధరూపంబులం బొంది - వెలయునట్లు
 వివిధరూపంబులం బొంది - వేటవేట
 నగపడును సర్వభూతాంత - రాత్మ యొక్కఁడే.   ౯

చేసికొంటిని. ఇంతలో మీయసువాదమును జూడఁ దటస్థించి నది. మీయసువాదము సర్వధౌశ్లాఘ్యమై యున్నది. చక్కని యింపయిన పాకములొపడినది. ఇస్లామునుగూర్చి తెలిసికొనఁ గోరువారి కందరికిని మీయసువాదమును చదువవలెనని చెప్పఁ చుండును. ఈవిషయమై నాప్రయత్నలొప మేమిఁక చేయును. మిమ్ము పరమేశ్వరుఁ డనుగ్రహించును గాక !

ఖాబర్ బహద్దర్ ఎమ్. బజులుల్లాసాహేబుగారు,
సి. ఐ. ఇ., ఓ. బి. ఇ., కడపజిల్లాకలక్టరుగారు.

కురానేషరీఫ్ మొక్క మీయాంధ్రానువాదమును చదివి నాను. చాల చక్కగా ఉన్నది.

హాకీమ్ షరీఫ్ అబ్దుల్ కరీమ్ సాహేబు బహద్దరుగారు
అమలాపురము, గోదావరిజిల్లా.

తమరు కురానేషరీఫ్ను తెలుగులోనికి అనువదించినందుకు నే నున్న నానతస్తులున్న చాలాకృతజ్ఞులమై యున్నాము. ఇందు లో రు. 50 ను పంపుతున్నాను. దయచేసి పన్నెండు ప్రతులు పంపించండి.

300 పౌతుల మార్తెము మిగిలియున్నవి. నూలు పౌతులు చెల్లగానే ప్రతి 1కి రు 10 లు వెల పెంచబడును. గనుక త్వరితపడవలెను.

గ్రంథమును గుఱించి మహావీరములును పత్రికలును నొసంగిన కొన్ని యభిప్రాయములు :-

భాక్ బహద్దర్ వాకీమ్ సయ్యద్ అబ్దుల్ హజీద్
అనే మంజుమియీనా హేబుగారు, కడప.

కుర్రాను గ్రంథమును తమ రాంధీకరించి మహమ్మదీయ ప్రపంచముయొక్క కృతజ్ఞతకు పాత్రులయినాము. అనువాదము సులభముగాను, భాషమనోహరమగు ఉన్నది. మియుదారాతిశయములను శ్లాఘించుచు రు. 50 లు పారితోషికముగఁ బంపుచున్నాను.

భాక్ బహద్దర్ మహమ్మద్ హబిబుల్లాఖాన్
బహద్దరుగారు, బంగనాపల్లి ఎస్టేటు దివానుగారు:-

చాలకాలమునుండి కుర్రాశ్శపరీక్షను నేనే యాంధీకరింపఁ
గ్రయిత్తుచుచుంటిని. కాని, శ్రమ యపారమగుటచే నిరాశ

సర్వమును విని బ్రహ్మవి - జ్ఞాని, విరజః
 డగుచు మృత్యువును జయించె - సతఃడు; ఇట్లే
 యన్యః డధ్యాత్మచును మది - సరసేనేని
 అతనివలె సమృద్ధత్వంబు - సంవఃగలఁడు. ౧౫
 అతఁడు రక్షించుఁగాక మ, - మృతఁడ యనుభ
 వింపఁజేయునుగాక, మే - మిరువురమును
 గలసి వీర్యవంతులవఱాచు - వెలయుచుండి,
 అట్టి తేజస్వియగుదాని - సభ్యసించి,
 ఒండొరులకును విద్వేష - మొదవకుండ
 నుండునట్టులఁ జేయుచు - నుండుఁగాక ! ౧౬

ఇది పశ్చవల్లి

కరోపనిషత్తు సంపూర్ణము.

శ్రీబ్రహ్మర్పణమస్తు.

ఓమ్ తత్ సత్.

భువిని నజ్జానబంధముల్ - పూన్కిఁ ద్రొంచు
నపుడె మర్త్యుఁడు నమృతత్వ - మందఁగలఁడు;
ఇదియె యనుశాసనంబని - యెఱుఁగుమయ్య. ౧౫
నూఱునొక్కటినాడు ల - నూనమ గను

హృదయమున నుండు; అందుండి - యెడలి యొకటి
మూర్ధమును జీల్చికొని దాని - మూలమునను
నూర్ధ్వగతిఁబొంది యమృతత్వ - మొందు నరుఁడు ;
మిగిలినవి యుత్క్రమణ ని - మిత్తములగు. ౧౬

పురుషుఁ డంగుష్ఠమాత్ముడై - పరఁగ జనుల
హృదయమున సంతరాత్మయై - యెసఁగియుండు;

ద్వైర్యమున నిశీకంబును - దర్శనుండి

తీయరీతి వానిని బయ - ల్దీయవలయు

నాత్మ దేహంబునందుండి; - అదియె శుద్ధ

మంచు నమృతెంబటంచును - ననఁగఁబడును. ౧౭

శల్లు సచికేతునకు యముఁ - డెఱుక చేసి

యన్న బ్రహ్మత త్వంబును - యోగవిధిని

స్థిరముగా నిందియంబుల - వరలుచుంట
 యోగమని తలంచుదు రట్టి - యోగ మెపుడు
 జననము నపాయమును గల్గి - చనుటచేత
 అప్రమత్తుడై యుండుట - యవసరంబు. ౧౧
 వాక్కుచే, మనసున, గంటి - వలనగాని
 యాత్మతత్త్వంబుఁ దెలియంగ - నగునె యెందు ?
 ఆ స్థితుని కది తెలియంగ - నగును గాని,
 నా స్థితుఁడు దానిఁ దెలియ న - నర్హుఁ డగును. ౧౨
 ఉభయతత్త్వంబులను గని - యుండి, యదియు
 నున్నదనువాఁడె తెలియు నా - యునికి నెపుడు:
 ఉండునని తెలిసినవాఁడె - యుండుఁ దత్త్వ
 మదియుఁ దిరముగ నాత్మలో - నమరియుండి. ౧౩
 హృదయమును నాశ్రయించిన - యెల్లకోర్కు
 లెడలిపోవఁగ మర్హుఁ డ - మృతుఁ డగుచును
 బ్రహ్మమునుబొంది సుఖములఁ - బడయఁగలఁడు. ౧౪

మహితమా నాత్మ యంతకు - మహితమగును;
ఆమహత్తున కవ్యక్త - మధికమాను. 2

వ్యాపకుండు నలింగుఁ డ - వ్యక్తజగము
కలఁటెఁ బురుషుండె యుత్తము - డంట నిజము;
దీనిఁ దెలిసి విముక్తుడై - దేహి యమృత
భావముంగూడఁ దప్పక - పడయఁగలఁడు. 3

దర్శనంబున నుండ దా - త్మస్వరూప
మిదియుఁ జక్షువునకుఁ గోచ - రింపఁబోదు;
మనసున, మనుష్యుని హృదయ - మునను, దాని
సర్వగతముగఁ దెలిసెడి - జనులు మృత్యు
రహితులై యొప్పుచుందురు - మహిని నెపుడు. 4

ఐదు జ్ఞానేంద్రియంబులు - నవల మనసు
నాత్మయం దుండుటయు, బుద్ధి - యచలయగుట
దీనినే పరమగతియని - తెలియుచుండ్రు. 5

ఈశరీరము విడువని - యింతలోనె
 దానిఁదెలియంగ శక్తుఁడు - గానినాఁడు
 సృష్టిగల లోకములఁ బుట్టి - చేరుచుండు
 వివిధదేహంబులను జీవుఁ - డవితథముగ.

అద్దమందునవలెఁ దోచు - నాత్మయుండు;
 కనులవలెఁ దోచును బిత్తులో - కమునయందు;
 వెలయు గంధర్వలోకాన - జలమునందు
 నట్లు, చుట్టునుమట్టి ఛా - యాతపముల
 వలెను బ్రహ్మలోకంబున - వెలయుచుండు
 ఇంద్రియముల పృథక్త్వంబు; - ఇంద్రియముల
 సృష్టిలయములు; అవి పునః - సృష్టిఁగొనుటఁ
 దెలిసి ధీరుఁడు దుఃఖంబు - వలనఁ బోఁడు.

అధికమాను మన స్సింద్రి - యములకంటె;
 మనసుకంటెను సత్త్వంబు - మహితమగును;

ష ష వ ల్లి

డ్విర్ధ్వమూల మధశ్శాఖ - మొప్పునట్టి
 యీ సనాతనాశ్వత్థబే - యెవును శుద్ధ
 మనఁగ బ్రహ్మాంబు ననఁగను, - అన్యుత మనఁగ
 వెలయు; లోకంబులెల్లను - నిలచు నందు;
 దీని నెవ్వఁడుఁ గడవంగఁ - బూనలేడు;
 నీవు పోల్పించినది యిదే - నిశ్చయంబు.   ౧
 సూక్ష్మమగు నీ ప్రపంచంబు - శుద్ధమైన
 బ్రహ్మమం దుద్భవిల్లు; వ - జగ్గింబునకు మ
 హద్భయంబునఁ గంపంబు - నందునట్లు
 వడఁకునని తెలియుచు మృతి - బడయఁబోరు.   ౨
 దీనిభయమున నన్నియు, - దీనిభయము
 చేత సూర్యుఁడు దపియింపఁ - జేయుచుందు,
 చంద్రుఁడును, వాయువును, మృత్యు - విట్టియెను
 గురును నతనికి భయపడి - జరవుచుందు.   ౩

పెక్కుగాఁ గనంబడుచోట్ల - నొక్కఁడగుచు
 కోరికలఁ బురికొల్పుచు - మీటి హృదయ
 వర్తియకా వానిఁ జూచెడి - వారె ధీరు,
 లట్టివారికె శాశ్వతం - బైనశాంతి
 కలుగు; ఇతరుల కాశాంతి - కలుగఁబోదు.   ౧౩
 అట్లనిర్దేశ్యమై పరం - బైన సుఖము
 నిదియె యనుచును దెలియంగ - నెట్టులగును ?
 అదియుఁ దెలియంగఁజెప్ప స్వ - యంప్రకాశ-
 మో విశేషమగు ప్రకాశ - మో యెఱుంగ.   ౧౪
 దానిలో సూర్యచంద్రిలు - దారకలును
 మెఱుపులును బ్రకాశింపంగ - పెరపులేద
 లున్న, ఈ యగ్నియన నెఱి? - అతనికాంతి
 చేతనే సర్వముం బ్రకా - శించుచుండు.   ౧౫

ఇది పంచమవల్లి.

వాయు మౌక్తకై లోకంబు వలనజొచ్చి
 వివిధరూపంబులం బొంది - వెలయునట్లు
 వివిధరూపంబులం బొంది - వేఱువేఱు
 నగపసును సర్వ భూతాంత - రాశ్మి యొక్కడె. ౧౦
 సర్వలోకంబులకును దాఁజక్షువగుచు
 జాక్షుపంబులౌ బాహ్యుదో - షములచేత
 నంటఁగారాని యా సూర్యు - నట్లే, దుఃఖ
 బాహ్యుడగుచును దుఃఖంబు - బడయఁబోక
 యలరు నొక్కడె సర్వభూ - తాంతరాత్మ. ౧౧
 సర్వమును దనవశమందు - జరపి యొక్కఁ
 డగుచు నలరెడు సర్వభూ - తాంతరాత్మ
 వ్యక్తముంజేసె నవ్యక్త - మందునుండి;
 అతని నాత్మస్థుఁ డెలిసిన = యతఁడె యెపుడు
 సౌఖ్యమందు; అన్యుని కది - సాధ్యపడదు. ౧౨
 అసిరంబులలోన ని - త్యత భజించు
 చేతనంబులౌ వానిలో - జేతనుడయి

మాకార్యస్థానమున దొరకు గ్రంథములు.

కు రా నేష రీ ఘ

ఇది ముహమ్మదీయుల మతగ్రంథము. ఇందువారి మతమేగాక యాచార్యవ్యవహారములన్నియు వర్ణితములై యున్నవి సత్యాన్వేషణపరులును, భారత వర్షాభ్యున్నతిని గోరువారును దీనిని తప్పక చదువ వలయును. ఇది ఆంధ్రవాఙ్మయమున శాశ్వతముగ నిలువఁగలదు. ముహమ్మదీయులును హిందువులును గూడ సీగ్రంథము నెక్కుడుగ ప్రశంసించియున్నారు. అనువదించినవారు రాజమహేంద్రవర కళాశాల యందు గీర్వాణాంధ్రభాషాధ్యాపకులగు

చిలుకూరి నారాయణరావుగారు,

ఎమ్. ఏ., ఎల్. టి.,

800 పుటల గ్రంథము వెల రు. 4

మత మూలగ్రంథములను గూడ ప్రకటింప నిశ్చయించినాము. ఈ గ్రంథమాలలో రెండవపుష్ప గుచ్ఛముగా “అధర్వవేదమును” ప్రకటింప నిశ్చయించినాము. ఏతద్గ్రంథప్రకటనమునకు సుమారు రు 10,000 లు పెట్టుబడి పెట్టవలసి ఉన్నది. అట్టి పెద్దపోకడకు దిగకపూర్వము కొన్ని చిన్నగ్రంథములను ప్రకటించి, వాని విక్రయమువలన వచ్చిన ఆదాయమును పెద్దగ్రంథముల ప్రకటనమునకై వినియోగింప నెంచినాము. ఈ గ్రంథప్రకటనము చాల నష్టముతో కూడికొనియున్నదని యెఱింగియు, ధర్మప్రచారముకొరకును, విజ్ఞానవ్యాప్తికొరకును, ప్రయత్నింప సంకల్పించుకొన్న వారమగుటచే ఈభారమునుపూనియున్నాము. మాయుద్యమముపట్ల ధర్మాభిలాషులగు నన్నదేశీయులు సాదరదృష్టిని ప్రసరింపఁ జేయరాదుని యాశ పెట్టుకొని, మిగిలిన విషయములను భగవంతునికి వదలిపెట్టుచున్నాము.

గూర్చి యొక్కోక్కరితగనూహించియున్నారు. ఆయా
 హాలు వారివారి సనాతన గ్రంథములందు నిరూపిం
 పబడియున్నది. క్రైస్తవులకు బైబిలు ప్రధానగ్రం
 థము. ముహమ్మదీయులకు కురానే-షరీఫు మూల
 గ్రంథము. పారసీవారికి ఆవెస్తా అనునది ముఖ్యము.
 జౌద్ధులకు తీప్రిటకములు ఆదిగ్రంథములు. మనకు
 వేదములును ప్రస్తానత్రయమును ముఖ్యములు.
 ఆయా మూలగ్రంథములు దేశభాషలలో వెలువడి
 ననేగాని జనుల కాయామతముల గుఱించి తెలియు
 టకుగాని, తెలిసికొని పరస్పరవైషమ్యములనువీడి
 యైకమత్యముతో ప్రసరించుటకుగాని వీ లేర్పడదు.
 కావుననే యీగ్రంథమాల స్థాపింపబడినది. అండు
 మొదటిపుష్పమయిన కురానేషరీఫు ఆంధ్రులయా
 దరణమునకు పాత్రమై యలరారుచున్నది. ఆయా
 దరణమాలన గలిగిన యుత్సాహముచేత నితర

ప్రపంచమతగ్రంథమాల

రాజమహేంద్రవరము.

ధర్మవలంబులగు ఆంధ్రదేశీయులకు నిన్నపము.

మహాశయులారా !

నానావిధవైమనస్యములతోడను, పరస్పరద్వేషములతోడను నిండియుండి ప్రపంచము నేడు ప్రలయమార్గమును బట్టుచున్నది. లోకమునకు కలుగుచున్న యహితమును నివారించుటకు ఈశ్వరారాధనమే ప్రధానమైయున్నది నేడు మానవుల హృదయములందు మఱి నీశ్వరుని నెలకొల్పవలసియున్నది. మానవకోటిలోని యాయాజాతులవారు దేశ, కాల, పాత్రతలనుబట్టి యీశ్వరస్వరూపముల

ఇ. డి. మార్చిను గారు, బి. ఏ., ఎల్. టి.,

హెడ్డావర, వాడ్డలపైనుకూలు, బళ్ళారి.

తమరుపంపిన కురానేపరీక్షకు చూచి చాలాసంతోషించి
వాను. అనువాద మన్నివిధముల బాగున్నది. మాబడిలోని ఉపా
ధ్యాయులున్న విద్యార్థులున్న దానిని చదివేటట్లు పోతా
హిస్తాను.

ఆదిరాజు శ్రీరాములుపంతులుగారు, మొఖా

సాదారు, పుయ్యూరుపల్లేటూ, శృష్టిజిల్లా.

తాము కురానును తెనిగించినందలి యుదారహృదయమును
కొనియాడుచున్నాను. ఆంధ్రవాఙ్మయమునకు నూతనాలంకార
మును చేర్చుటయేకాక, మీరు తెనుగు శిశువులకు హిందూముస
లాను సఖ్యతకు పునాదివేసినారు. తమకు రు 116 లు పారితో
షకముగాఁ బంపనిశ్చయించినాను.

మన్నీముహమ్మదు ఇస్మాయిలుఖానుసాహెబు

గారు, పార్శీ, అరబ్బీ, ఉర్దూమన్నీగారు

గవర్నమెంటు ఆర్ట్స్ కాలేజీ

రాజమహేంద్రవరము.

చిల్లకూరి నారాయణరావుగారు ఆంధ్రులు తమభాషలో

కి రానుకు చదువకుండిను కొంతను నివాదించినారు. వారితో కలిసి నేను అనువాదమును సాంతముగా సావధానముదా చదివినాను. అనువాదము బహుసామ్యముతో నిర్విహంపబడినది. ఖాజీముహమ్మద్ కుదుర్తుల్లాఖాన్ ఫీతీబ్, మున్షీముహమ్మద్ షైజుల్లాగర్లు, ఇచ్ఛాపురి, గంజాం జిల్లా.

మేమీ యనువాదములోని కొన్ని భాగములను విన్నాను చాలా బాగుగ నున్నవి. మూలములోని యర్థముగాని సారముగాని ఇంచుకయు చెడలేదు. మాకు చాలా సంతోషమొందెది. దేవుడు నారాయణరావుగారి ననుగ్రహించునుగాక !

ముహమ్మద్ మొహిద్దీన్ సాహెబుగారు, కోఆపరేటివు సొసైటీల అసిస్టెంట్ రిజిస్ట్రారుగారు, గంజాం జిల్లా.

నాన్నేహితులైన నారాయణరావుగారు చేసిన కృత్యము అనువాదములోని కొన్ని భాగములను మిక్కిలి యుత్సాహంతో వింటిని. చక్కని తెలుగులో మూలగ్రంథము సర్థము మనె హరిముగ రచించుటయందు గ్రంథకర్త చాలా పాటుపడినది నారాయణరావుగారివంటి విద్వాంసులును పండితులును ఇట్టిప

పూనుకొని నిర్వహించుట ముస్లిములయొక్కయు, దేశముయొక్కయు భాగ్యము.

నవాబు మేజరు మున్తుజు యూసుద్ ఖాన్ సా హీబుగారు, హైదరాబాదు (దక్కను):

సాధారణముగా ఆరువాదములనునవి పాఠశాలములుగా నుండును. గాలి, తమ యశువాద మట్లుగాక యతిమనోహరముగ నుండుటజూచి చాల నానందమొందితిని. ఇట్టి గొప్ప కార్యమును సాంతముచేయుగల మియుత్సాహమును, ఉదార హృదయమును శ్లాఘించుచున్నాను. ఈగ్రంథముకొరకు చాల కాలమునుండియు ఎదురుచూచుచుండ తమమూలమున నిదిబియ్యుపడుటచేత, ముస్లిముప్రపంచమంతయుఁ దమయెడలఁ గృతజ్ఞతజాపవలసియున్నది. (మరొక ఉత్తరములో) అచ్చున్ను, జైండింగున్ను ముస్లిములుగట్టుచున్నవి. భాషనులభ్యసై స్వచ్ఛమై యున్నది. తెలుగువారందఱును పఠింపవలసియున్నది.

నవాబ్ జడా ఎ. మీర్ జరుద్దీన్ గారు, కలకత్తా
లో పోస్టు టెలిగ్రాఫుల అసిస్టెంటు డైరెక్టరు జ
నరలు గారగు భాజుబాద్దర్ మీర్ ముజరు
ద్దీనుగారి భార్య:

ఈమగ్గింధమును చదివించి వింటిని, చాల చక్కగానున్నది. దయయుంచి 25 పుత్రులను వి. పి, గా పంపండి. మూళ్ళకు బహుమాన మియవలసియున్నది.

హిందూ, మద్రాసు.

అనువాదము చక్కగ నున్నది. ఆంధ్రదేశములో హిందూ ముస్లిముల సఖ్యతకు తోడ్పడను.

స్వరాజ్య, మద్రాసు.

ఈకాలమున బయల్పడలవలసిన పుస్తకము. చిరకాలము నుండియున్న కొంతదీరినది. హిందూముస్లిము సఖ్యతకిదే సాధనము.

ఆంధ్రీవత్తిక, మద్రాసు.

అనువాదకుని యుదారాతిశయము స్పష్టము. ఆంధ్రీవాఙ్మయమున కీగ్గింధ మమూల్యాలంకారము.

కృష్ణాపత్రిక, బందరు.

ఈ రాసు అనువాదము జాతీయతాతరంగములను ఘలము. హిందూముస్లిముల కెడలెగని సఖ్యమును గూర్చుట కీగ్గింధము తోడ్పడును.

నీలగిరి, నల్లగొండ (విజయరాష్ట్రము)

తమ రతిసానుష్ఠానముతో నిర్వహించిన కురాను అనువాదమునకు మిమ్ముభినందించుచు కొంతకాలమువరకును మీగ్రంథప్రకటనమును మాపత్రికయందుచిత్రముగ వేయుటకు నిశ్చయించినాము.

మాడెర్నరిఫ్యూ, కలకత్తా:

సకలశ్రమలకును ధనవ్యయమునకును ఓర్పు, మహమ్మదీయ సంప్రదాయానుసారముగ, పదిసంవత్సరములు కృషిచేసి రచించిన యనువాదము. హిందూమస్లిముల కలహములు బయలుదేరుచున్న ప్రస్తుతకాలమున వాని నణచుటగ్రంథము అమూల్యసహాయముగా ఉండగలదు. ప్రపంచమున మిక్కిలి వ్యాప్తి జెందియున్న ఇస్లామును గూర్చి తెలియగోరువారు దీనినితప్పక కొనవలెను.

సుప్రసిద్ధనాయకులైన సర్ ముహమ్మదు హేకు

గారు, లాహోరు, పంజాబు:

మీరు కురానును తెలిగించినారని తెలిసికొని మిక్కిలి సంతోషించితిని. ఇండియాలోని యాయామతములవారు పరస్ప

గీతా తత్త్వము

--:0:-

(అచ్చులోనున్నది)

భగవద్గీతను చదివినను ఆమహాగ్రంథమండ
జీవాత్మ, పరమాత్మ, ప్రకృతి, కర్మము, మోక్షము
మొదలగు విషయములగూర్చి యనేకస్థలములలో
శ్రీకృష్ణభగవానుడు ముచ్చటించి యుండుటచే
ప్రత్యేకవిషయములగూర్చి యొక్కచోట తెలిసి
కొనుటకు వీలగునట్లు శ్లోకము లమర్పఁబడి చక్కని
యుపన్యాసముల యుపోద్ఘాతములతో ఈగ్రంథము
రచింపఁబడియున్నది. గీతార్థమును స్పష్టముగా తెలి
సికొనగోరువా రీగ్రంథమును తప్పక చదువవలయు
ను. స్వామి ద్వైతానందులవారి విరచితము.

వెల రు 1 మాత్రము.

రాః బో పు గ్రిం ధ ము లు

ఉ ప ని ష త్తు లు

(రెండవభాగము)

ఇందు ప్రిశ్న, మంచూక, మాండూక్య, తైత్తిరీ-
యోపనిషత్తుల యర్థము ద్విపదలు, గేయములు,
తేటగీతముల రూపమున వ్రాయబడియున్నది.
త్వరలో వెలువడగలదు.

అ ధ ర్వ వే ద ము

బ్రిహస్పతిండమయిన గ్రింధము. 10,000 పుటలుం
డవచ్చును. ఆంధ్రదేశీయులందఱును తోడ్పడినగాని

యీమహాత్కార్యము జరుగదు, గ్రంథము పూరియై
అచ్చుకు సిద్ధముగానున్నది. ఈగ్రంథము విషయమై
వివరములు తెలియఁగోరువారికి తెలుపబడును.

మాశ్చార్యస్థానమున నీకింది గ్రంథములు దొరకు
ను. రాజమహేంద్రవర హిందూసమాజము
వారు ప్రకటించినవి.

శ్రీమద్భగవద్గీత

అధ్యవచనము. శ్రీబాలకృష్ణుడు. గీతార్థము అర
టివం చొలిచి చేతఁబెట్టినట్లుండును.

వెల ౪ 0—10—0 లు మాత్రము.

స్తోత్ర త్రయము.

:-0:-

1. శివానందలహరి రు. 0-6-0 లు (అద్వైతులది)
2. ముకుందమాల రు. 0-4-0లు
3. ద్వాదశస్తోత్రములు రు. 0-6-0 లు (ద్వైతులది)
 మూడు స్తోత్రములను కలిపి బైండింగు చేసినది.
 రు. 0-10-0 లు. అర్థతాత్పర్యములు గలవు.

సంగ్రహ రామాయణము.

కర్త:-బి॥ శ్రీ॥ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహం
 పంతులుగారు. వెల రు 0-10-0 లు.

శ్రీ వివేకానందోపన్యాసములు.

కర్త:-కీ. శే. నందూరి మూర్తిరాజుగారు.

రు. 0-10-0

ఆ శ్ర మ చ తు స్త య ము.

కర్త:-కీ॥శే॥ నంఢూరి మూర్తిరాజగారు. రు.0-10.

స నా త న ధ ర్మ ము .

(అచ్చులో నున్నది.)

సరి కొత్త గ్రంథము. హిందూధర్మమంతయ
ఇం దతిసులభముగ పసిబాలురకై నను బోధపడునట్ల
వివరింపఁబడియున్నది. వర్ణాశ్రమవిధానము, జీవ
త్క పరమాత్మల స్వరూపము, ప్రకృతిస్వరూపము
ద్వైతాద్వైతవిశిష్టాద్వైతమత నిరూపణము, శ్ర
ద్ధము, మంత్రయోగము, హఠయోగము, లఙ్
యోగము, రాజయోగము, సనాతనార్యవిద్యావిధ
నము, ఇట్టి విషయములన్నియో ఈగ్రంథమండి
ముచ్చటించఁబడియున్నవి. హిందువు లనుకొనే ప్ర
వారున్నా చదివితీరవలెను.

వెల రు. 1. మాత్రము.

జ

1. ఆంధ్రవీరులు.

మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు. ఎం. య. 1-4-0

2. ప్రాచీనవిద్యావీరములు:- కర్త. చిలుకూరి నా
రాయణరావుగారు, ఎమ్. ఏ, ఎల్. టి.,

వెల రు. 1-4-0

3. ప్రాచీనాంధ్ర నాకాజీవనచారిత్రము:- కర్త.
భావరాజు వెంకటకృష్ణారావుపంతులుగారు,
బి. ఏ, బి. ఎల్.,

4. ప్రాచీనహైందవప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వము :-
కర్త. దేశభాట్ల లక్ష్మీనరసింహం పంతులుగారు,
ఎమ్. ఏ, ఎల్. టి., అనంతపురక శాఖలలో
చారిత్రాకోసాక్ష్యాలు. వెల రు 0-12-0లు.

పై గ్రంథములు వలయునారు:—

మేనేజరు, ప్రపంచమతిగ్రంథమాలాకార్య
స్థానము, గుజురాట్ ప్రెస్ బిల్డింగ్, ముంబై

